

Cauza C-414/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

7 iulie 2021

Instanța de trimitere:

Hof van Cassatie (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

25 iunie 2021

Apelantă:

VP CAPITAL NV

Intimat:

Belgische Staat

Obiectul procedurii principale

Obiectul procedurii principale este litigiul dintre Belgische Staat (statul belgian) denumit în continuare „administrația fiscală”) și VP CAPITAL NV cu privire la impozitarea reluării unor deprecieri ale acțiunilor, înregistrate în Luxemburg înainte de transferul sediului acestei societăți în Belgia.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

În această cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE, instanța de trimitere dorește să afle, în esență, de la Curtea de Justiție dacă articolul 49 TFUE se opune ca o societate luxemburgheză să fie, în principiu, impozitată în Belgia pentru recuperarea deprecierilor, cu excepția cazului în care este îndeplinită o anumită condiție, în timp ce o societate belgiană nu este impozitată pentru acest lucru (în afara unei anumite excepții), fără a fi necesară îndeplinirea acelei condiții.

Întrebarea preliminară

Dreptul de stabilire, astfel cum este garantat prin articolul 49 TFUE, este încălcat de o reglementare națională precum cea din cazul de față în măsura în care aceasta are drept efect faptul că o societate luxemburgheză care înregistrează în Luxemburg deprecieri ale acțiunilor și scade, în principiu, aceste deprecieri din rezultatul său fiscal, însă nu le poate deduce efectiv din rezultatul său fiscal din cauza existenței unei poziții de pierdere fiscală, este impozitată, după transferul sediului său social în Belgia, pentru reluarea acestor deprecieri în Belgia, cu excepția cazului în care aprecierile care se află în spatele acestei reluări sunt înregistrate într-un cont indisponibil de pasiv, în timp ce o societate belgiană care a înregistrat în Belgia deprecieri ale acțiunilor nu este impozitată pentru reluarea acestor deprecieri, cu condiția ca deprecierile să nu fi fost anterior scăzute din rezultatul fiscal belgian, fără ca aprecierile care se află în spatele acestei reluări să trebuiască să fie înregistrate într-un cont indisponibil de pasiv?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

TFUE, articolele 49 și 54.

Dispoziții naționale invocate

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (Codul privind impozitele pe venit din 1992) (denumit în continuare „WIB 92”), articolele 24, primul alineat, 2°, 44, § 1, 1°, 182, 184b, § 2, al doilea alineat, 190, al doilea alineat, 198, 7°, 206, § 3, 521.

Koninklijk Besluit tot uitvoering van het WIB 92 (Decretul regal de punere în aplicare a Codului privind impozitele pe venit din 1992) (denumit în continuare „KB/WIB 92”), articolul 74.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 VP CAPITAL NV este o societate înființată în Luxemburg, care a avut în această țară și sediul social. Ea a înregistrat o serie de deprecieri ale acțiunilor și le-a scăzut, în Luxemburg, din rezultatul fiscal. La 30 aprilie 2009, ea avea în Luxemburg pierderi reportabile din punct de vedere fiscal în valoare de 89 587 962,96 EUR.
- 2 La 1 mai 2009, societatea și-a transferat sediul social în Belgia, fără a-și menține un sediu permanent în Luxemburg, devenind astfel o societate de drept belgian.
- 3 În conformitate cu articolul 206 § 3 din WIB 92, pierderile reportabile din punct de vedere fiscal, acumulate în Luxemburg, nu puteau fi deduse în Belgia.
- 4 După transferul sediului în Belgia, societatea a reluat câteva deprecieri.

- 5 În 2011, administrația fiscală i-a trimis societății VP CAPITAL NV un aviz de modificare a declarației privind impozitul pe profit pentru anul fiscal 2010, menționând că majorarea situației inițiale a rezervelor pe fondul reluării deprecierilor ar fi anulată, iar reluările deprecierilor ar fi impozitate.
- 6 În 2012, administrația fiscală a stabilit o impunere suplimentară pentru impozitul pe profit aferent anului fiscal 2010, în cuantum de 15 965 680,75 EUR.
- 7 Ulterior, VP CAPITAL NV a depus o contestație și o contestație suplimentară. De asemenea, ea a înaintat un provizion fiscal în fața rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Tribunalul de Primă Instanță din Antwerpen, Belgia), prin care a solicitat anularea impunerii pentru impozitul pe profit aferent anului fiscal 2010 sau cel puțin o exonerare de la aceasta.
- 8 Prin hotărârea pronunțată de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Tribunalul de Primă Instanță din Antwerpen, Belgia) la 6 ianuarie 2016, impunerea contestată a fost confirmată.
- 9 VP CAPITAL NV a formulat apel împotriva acestei hotărâri.
- 10 În hotărârea sa din 4 septembrie 2018, Hof van beroep te Antwerpen (Curtea de Apel din Antwerpen, Belgia) a confirmat hotărârea împotriva căreia s-a formulat apelul.
- 11 VP CAPITAL NV a formulat recurs în casație împotriva acestei hotărâri.

Principalele argumente ale părților din litigiul principal

- 12 Potrivit administrației fiscale, reluarea în Belgia de către VP CAPITAL NV a deprecierilor înregistrate anterior în Luxemburg nu trebuie considerată drept reluare a unei deprecieri, ci plusvaloare exprimată, dar nerealizată. Potrivit WIB 92, în cazul transferului în Belgia al sediului social, al unității principale sau al sediului administrativ sau de conducere de către o societate străină, în ceea ce privește elementele legate de sediile din străinătate sau de elementele situate în străinătate deținute de această societate, plusvalorile și deprecierile realizate ulterior cu privire la aceste active trebuie stabilite pe baza valorii contabile pe care acestea o au la momentul operațiunii. O plusvaloare exprimată, dar nerealizată este scutită de impozit dacă este îndeplinită condiția intangibilității prevăzută la articolul 190 al doilea alineat din WIB 92, ceea ce înseamnă că plusvaloarea trebuie înregistrată într-un cont indisponibil de pasiv. Dat fiind că VP CAPITAL NV nu înregistrase într-un cont de pasiv separat plusvaloarea realizată din punct de vedere fiscal sau reluarea deprecierilor, efectuată din punct de vedere contabil, administrația fiscală a considerat că reluarea deprecierii este impozabilă.
- 13 VP CAPITAL NV susține că reglementarea în cauză încalcă libertatea de stabilire.

- 14 Condiția intangibilității prevăzută la articolul 190 al doilea paragraf din WIB 92 (pe care o societate care a înregistrat în străinătate deprecieri ale acțiunilor și care, după transferul sediului în Belgia, reia aceste deprecieri, trebuie să o îndeplinească pentru ca această reluare să fie scutită de impozit) are drept consecință faptul că fondurile implicate nu pot face obiectul vreunei distribuiri sau chiar al unei alocări pentru rezerva legală și nu pot servi drept bază sau element de calcul pentru remunerații sau recompense.
- 15 O astfel de limitare pentru o societate care a înregistrat deprecieri ale acțiunilor în afara Belgiei, însă pe care în final nu le-a putut scădea efectiv din rezultatul său fiscal nici în Belgia, nici în statul de plecare, pe de o parte din cauza poziției de pierdere în care se afla, iar pe de altă din cauza imposibilității de a transfera pierderile în Belgia, constituie un obstacol în calea libertății de stabilire, în comparație cu societățile belgiene care înregistrează deprecieri sub regimul impozitului pe profit din Belgia și pot efectua apoi reluări cu scutire de la plata impozitului, fără un astfel de obstacol, în măsura în care deprecierile nu au fost anterior scăzute din rezultatul fiscal.
- 16 Un astfel de obstacol poate fi îndreptățit numai dacă situațiile nu sunt comparabile din punct de vedere obiectiv sau dacă este justificat de motive imperative de interes general, care trebuie, în plus, urmărite în mod eficient și proporțional, iar acest lucru nu a fost demonstrat.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 17 Instanța de trimitere se întreabă dacă Hotărârea din 27 februarie 2020, Aures Holdings, C-405/18, ECLI:EU:C:2020:127, care face referire la o normă de drept național în temeiul căreia pierderile fiscale pe care o societate le-a acumulat într-un stat membru, după transferul reședinței sale fiscale într-un alt stat membru, nu pot fi luate în considerare în statul membru respectiv, poate fi aplicată și unei reglementări naționale precum cea din cazul de față, potrivit căreia deprecierile acțiunilor pe care o societate le-a înregistrat într-un stat membru și pe care le-a scăzut, în principiu, din rezultatul său fiscal în acest stat, însă nu le-a putut deduce efectiv din rezultatul său fiscal din cauza existenței unei poziții de pierdere fiscală, după transferul sediului său social într-un alt stat membru nu pot fi luate în considerare în statul membru respectiv, cu excepția cazului în care aprecierile care se află în spatele acestei reluări sunt înregistrate într-un cont indisponibil de pasiv.
- 18 În plus, se pune întrebarea dacă Hotărârea Aures Holdings nu contravine jurisprudenței rezultată din Hotărârea Bevola și Jens W. Trock, C-650/16, ECLI:EU:C:2018:424, așa cum susține VP CAPITAL NV. Potrivit Hotărârii Aures Holdings, teoria pierderilor definitive dezvoltată în Hotărârea Bevola și Jens W. Trock (potrivit căreia, în ceea ce privește pierderile care pot fi atribuite unui sediu permanent nerezident care și-a încetat orice activitate și ale cărui pierderi nu au putut fi și nu mai pot fi deduse din profitul său impozabil în statul membru în care și-a desfășurat activitatea, situația unei societăți rezidente care

deține un astfel de sediu nu este, din perspectiva obiectivului de a preveni dubla deducere a pierderilor, diferită de cea a unei societăți rezidente care deține un sediu permanent rezident, chiar dacă situațiile acestor două societăți nu sunt, în principiu, comparabile, nu se poate aplica în situația unei societăți care, după ce și-a transferat sediul administrativ efectiv și, astfel, reședința fiscală din statul membru în care are sediul social în alt stat membru, urmărește să deducă în acesta pierderi pe care le-a suferit în primul stat membru într-o perioadă fiscală în care el își exercita, în mod exclusiv, competența fiscală în privința societății.

DOCUMENT DE LUCRU